

Μετάφραστις (ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ) τοῦ «Διεθνοῦς κώδικος τῶν σημάτων ὑπὸ Ν. Βαρναβᾶσσον, ἐπιτάχθου ἀξιωματικοῦ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ. Τὸ ὑποσυργεῖον τῶν ναυτικῶν ὑπέρ
δαλεῖ τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὴν Ἑλλεγγίην εἰδικῆς: ἐξ ανωτέρων
ἀξιωματικῶν ἐπιτροπῆς.

— Ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι · · · ΙΘ' · Ἐκπονταιετήριδι· τοῦ Δονδίγου ὁ γηραιός λόρδος Στρατόφρος Ρεδκλίφ συντάκτεν ἔκτενην πραγματείαν περὶ τοῦ αἰδίου θεοῦ Γεωργίου Κάννυγκος, ἐν ᾧ διαφαίνεται πολλὰς ὀψῖες τοῦ ἴδιατοκού αὐτοῦ καὶ πολιτικού βίου, ἀπαρθεμένη δὲ καὶ τὰς μεγάλας δυσχερείας πρὸς ἃς ἐδέησε νὰ παλαιάσῃ, ἀχρις οὖν ἐξ ἀφενούς νεανίου γίνη ὁ περιφωνέστατος τῶν πολιτικῶν καὶ δώρη νέαν διεύθυνσιν εἰς τὴν ἔξωτερηκήν πολιτικήν τῆς Ἀγγλίας: · Οἱ ἀχρότοι τοῦ ἀνδρός φιλέληνησομέδς ἢτοι ἀποτελεσματικής ἕξι πελλών δυνάμων μελέτης τοῦ περὶ τούς "Ἐλληνας συγγραφεῖς καὶ τὸ πνεύμα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ. Αὖτις εἰσὶ συμπλοκώστε τὸ ἔν να τον ἔτος, ὅτε συνέταξε ποιημάτιον, ἐν ᾧ μετά θείας ὄγτως μανίας ἀντιπρέβεζας τὴν ἀρχαίαν "Ἐλλάδα, τὸ πρωτανεῖον τοῦτο τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς", πρὸς τὴν συγγραφον τὴν ἀδόξον καὶ τεταπεινωμένην. · Τοῦτο τοῦ φρεσκανθάνοντος θεοῦ τοῦ πολιτικοῦ περιοδικοῦ τύπου.

ΑΓΓΑΙΑ.

The Saturday Review. 3 Ιανουαρίου.—Ιαν.
λιανὸς ὁ παραβάτης.

ΓΑΛΛΙΑ.

Revue des deux Mondes. I. Ιανουαρίου.—
Max Collignon, Σημειώσεις περιηγήσεως εἰς μικρὸν Ἀσίαν. I. Ἀπὸ Μερμερέτος εἰς Ἀτάλειαν.

ГЕРМАНИЯ.

Archiv für slavische Philologie. t. IV φ.
2.—V. Jagich, Νεώτεραι ἔρευναι περὶ τῶν Σλέζων ἀποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. (τέλος).

Beilage zur allgemeinen Zeitung. 18
Ιανουαρίου.—Α. v. Warsberg, Περὶ τῶν Ταφίων νήσων
(I).—21 Ιανουαρίου. Τοῦ αὐτοῦ, Δευκάς.

Deutsche Rundschau. Ιανουαρίου. Rud. Virchow, Tpz.

Die Grenzboten. 1 καὶ 8 Ἰανουαρίου.—Von Valentijn, 'Η Αφροδίτη τῆς Μήλου. (1—2).

Leipziger Studien zur classischen Philologie. T. II φ. 2.—Otto Crusius, De Babrii aetate.

Neue Jahrbücher für Philologie und Paedagogik. τ. 119 φ. 1.—A. Gladisch, Ὡ πρὸ τοῦ Σωκράτους φιλοσοφία.—W. H. Roscher, Σεπτημένιον ἢ στεπτήμενον;—H. Roehl, Εἰς Ἀθην. Γ., 111 f.—F. Susemihl, Μελέται περὶ τῶν Νικουμαχίων ἡδικῶν. 1—3.—N. Wecklein, εἰς Πλάτωνος Ἀπολογίαν.

Philologus. τ. 39, τεχ. 1.—B. v. Kleist, Περὶ τῆς μεθοδολογίκης σημασίας τοῦ Πλατωνικοῦ διαιλόγου Πρωταγόρου.—M. Schauz, Κριτικά τινα εἰς Σέξτον τὸν Ἐπεικόν.—G. F. Unger, Περὶ τῶν πηγῶν, αἵς ἐγράφατο Πολύδιος ἐν τοῖς περὶ γαλατικῶν.—F. Reuss, Περὶ τῆς χρονολογίας τῆς τῶν διαιλόγων ἑποληῆς.—A. Gladitsch, ἡ αἰγυπτιακὴ ἀμφορφία τοῦ Πυθαγόρου.—G. Gilbert, Ὁ γραμματεὺς τῆς τῶν Ἀθηναίων βαυλῆς.—H. Fr. Müller, Πλωτίνος (*Ἐπιτεώρησις*) τῶν περὶ τούτων συγγραμμάτων.—G. Witelli, Εἰς Εὐριπίδην. Μήδειαν 9.—C. Liebold, Εἰς Πλάτωνος Πολιτείαν.—N. Wecklein, Εἰς Δημοσθένην.—P. Stengel, Περὶ ἴπποθυμιῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις *"Ἑλλησι"*.

Rheinisches Museum für Philologie.
1880 φ. 1. A. Daub, Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς γραμματειλογίας.—Blass καὶ Buchelen, Ἐπιριζόδιον καὶ ἄλλων ποιητῶν νέα λεύκων.—In Herodio-
num technicum critica edidit P. Egenolfi.—Lange, 'Εξ
εργασίαι ἀγάλμάτων Χριστοδώρου καὶ Φευδολιθανίου—
Useren, Περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν Πλάτων ἔγραψε τὸ
Φιλόδονον.—N. Wecklein, Εἰς Ἀριστοτέλην.

Zeitschrift für Kirchengeschichte, t. 1.
p. 4.—Th. Brieger, Εἰς Εὐσέβιον ἐκκλησιαστικὴν ιστορίαν H'. 1.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Revista de Espana. Madrid 13 Δεκεμβρίου.—
Manuel G. Slana, Ήπει τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[24 Ιανουαρίου (Πέμπτη) 1880.]